

13.53x23.7	1	עמוד 5	כותרת	המודיע	01/01/2019	66612156-3
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790						

מ. שלום

מזוית אחרת

פני ה'דת' הלאומית לאן

על שרידי 'המזרחי' להחליט מי הם ומה הם. הטשטוש והבלבול הם מזונות המצויים תמיד על שולחנם. הכריעה ללאומיות מונעת מהם דבקות מוחלטת בדת והכניעה ל'ימין' הפוליטי מחייב אותם לשלם מחיר ל'ימין' החילוני

יהודי חילוני צעיר עלה ארצה מארה"ב, ובישראל נמשך קצת דת. עם כיפה קטנונית הצליח להחיות מחדש את המזרחי/מפד"ל. לא שום בעיות מצידם של שרידי המפד"ל, אף לא מה'רבנים' שלהם, צירף אותו 'דתי-לאומי גב' חילוני כמספר שתיים למפלגת ה'דתית' הזאת.

ושוב זה לא הצליח. בבחירות הראשונות של בנט כראש מפלגת 'הבית היהודי' הוא הצליח, אבל בבחירות הבאות הפסידה מפלגה זו. חלק מהחרדליים של המפלגה החילונית/דתית נטשו אותה לטובת מפלגת 'יחד' של אלי ישי, שלא עברה את אחוז החסימה, וחלק שהתחלן נטש אותה לטובת מפלגות חילוניות.

אין פלא שגם 'הבית היהודי' של בנט-מפד"ל לא החזיק מעמד. הכלאים המזוירים של 'דת' ולאומיות' אין להם כל סיכוי של קיום ארוך-טווח. כל ההחלפות הפוליטיות לא עזרו, ושני שרי הבית היהודי, בנט ושקד, עשו את החשבון הנכון – בבחירות הבאות הם יפלו עוד יותר. הם החליטו לפרוש את הכנפיים החילוניות שלהם במפורש. הם הקימו מפלגה חילונית ללא כחל של כיפה סרוגה על שפיץ הראש. הם לא דתיים-לאומיים – הם חילונים-לאומיים. בלי חכמות, ובלי 'כאילו' דתי. מבחינתם, הם עשו את שהתבקש מהם.

עכשיו, על שרידי המזרחי/סטטים והמפד"לים להחליט מי הם ומה הם. כרגע, גם הם לא יודעים. הטשטוש והבלבול הם המזונות המצויים תמיד על שולחנם. הכריעה ללאומיות מונעת מהם דבקות מוחלטת בדת, והכניעה ל'ימין' הפוליטי מחייב אותם לשלם מחיר פוליטי ל'ימין' החילוני. וזו היא סתירה מניהיגית.

כמו פעמים רבות בהיסטוריה הבלתי מאוזנת של הקהילה הדתית-לאומית, גם התקהלותה תחת הסיסמה הפוליטית "הבית הלאומי" של בנט-שקד, היתה טעות אידאולוגית. הדת-לי"ם אין להם בהירות צרופה ודבוקה בדרכם ולכן הם טועים מפעם לפעם.

תנועת "המזרחי" חידשה את המושג 'דת לאומית' כדי להצטרף לתנועה הציונית של הרצל, שייסד אותה על בסיס של חילוניות מוחלטת. ה'קונגרס הציוני' הראשון התקיים ר-שמית במלון טריפה בבאזל שבשווייץ עם חילולי שבת בפרהסיה, וכל זאת לא מנע מה"מזרחי" ה'דתית' להשתתף באותו קונגרס, כי הלאומיות גברה על ה'דת'.

כשנוסדה מדינת ישראל אחרי השואה הנוראה, עם מחיקתה של יהדות אירופה מכאן, ובמקביל ליישוב היהודי הישן שהתפתח מאוד עם מסע השיבה של יהודים לארץ ישראל מאידך, הבין ראש הממשלה הראשון של מדינת ישראל, שהציונות של הרצל, אשר מרדה במזיד בדת היהודית, אינה מתאימה לכינונה של המדינה היהודית בארץ הקודש.

בן גוריון הבין, שקיימים יסודות יהודיים-בלעדיים לא תהא תקומה למדינה, כמדינה 'יהודית ודמוקרטית', והם: נישואין כדת משה וישראל, שמירת שבת רשמית בפרהסיה, כשרות במוסדות הציבור, ודחיית גיוס למי ש'תורתו אומנותו'. על בסיס זה הצטרפה אגודת ישראל לממשלתו, בהוראת גדולי ישראל וצ"ל.

★

אבל כבר בממשלה הראשונה, בה היו חב-רים גם אנשי 'המזרחי', כאשר עלתה שא"ה של עקרונית בנושא הדת, פרשה אגודת ישראל מהממשלה, ואילו 'המזרחי' הדתית-לאומית, שוב וויתרה על הדת לטובת הלאומיות. אגודת ישראל לא וויתרה והעדיפה את הדת על הלאומיות.

מפלגת 'המזרחי' ירדה פלאים. הדור הצעיר שלה גם כן העדיף לאומיות על דת, והוא נטש יותר ויותר את הדת, הסיר את הכיפה מעל הראש, ועם תהליך זה הוא גם הפסיק להצביע בבחירות למפלגת 'המזרחי'.

אלה שנשארו עם הכיפות (הסרוגות-לאומיות) הבינו, שעוד מעט ו'המזרחי' אינו עובר את אחוז החסימה. הצעירים הקימו את המפלגה הדתית-לאומית: "המפד"ל". פוליטית – הם הצליחו. אבל הטעות של הדתיות הלאומית שוב כירסמה בתנועה הניידת הזאת.

★ ★

★